SEND IN YOUR NEWS TO
THE EDITOR
THE MORNING STAR
NO: 39, FUSSELS LANE,
COLOMBO - 06,
SRI LANKA.

THE MORNING STAR

Registered as a News Paper at the General Post Office, Sri Lanka
Established 1841. A Christian Fortnightly Published Every other Friday
Vol. 164 - Jaffna - Friday 28th January 2005 No.02
Righteousness Exalteth A Nation. But Sin is a Reproach to any people

THE MORNING STAR:

Annual Subscription - foreign	$ 10.00
Life Subscription Foreign	$ 100.00
Annual Subscription Local	Rs. 100.00
Life Subscription - Local	Rs.1000.00

THE MORNING STAR
NO: 39, FUSSELS LANE,
COLOMBO - 06,
SRI LANKA.

Students act to aid those hurt by natural disaster

Hunter Phillips, right, points to Sri Lanka, one of many Asian nations devastated by a tsunami last month. Phillips and classmate Shade Hagar, left, raised over$1,700 to aid tsunami victims in Sri Lanka. The two are fourth-graders at West Woodland Elementary School.

By Dean Wong

Watching the television news and seeing all the suffering in the South Asian countries where 147,000 people were killed by a tsunami make fourth – grader Shade Hagar sad.

He decided to do something to help out the people he had seen on the news and teamed up with Hunter Phillips to raise money at West Woodland Elementary School.

They posted signs around the school to get the word out. A first-grade class offered to do a bake sale.

As of last Friday, the students raised $1,727 to help the victims of the tsunami in Sri Lanka, where 30,000 people died.

"My mom gave me the idea. She was crying while watching television. I felt like I wanted to help them," Hagar said.

"It made me kind of sad. It really affected some people's lives. I had not seen anything like that," said Phillips.

The custodian at West Woodland last year was Chatura Wijenayake, who is originally from Sri Lanka.

Wijenayake asked the students to donate the money to "Tsunami Help Sri Lanka," through an account at Washington Mutual Bank. All the money goes to helping the victims.

Wijenayake said what the students are doing is wonderful and appreciates what people in this country are doing to help.

Wijenayake's father Don Hettiarachchige is also a Seattle School District custodian and is occasionally assigned to West Woodland.

"My immediate family is OK. My dad's hometown is gone. It was badly hit. I have some relatives on my dad's side who are missing," said Wijenayake, who plans on going home in February.

"We handed out envelopes for tsunami victims. I felt like it was important. It made me feel sad," said Hagar.

West Woodland Principal Ed James said he was not surprised by his students' interest in helping people on the other side of the world.

"I was pleased they were thinking of others at a time like this. It affects us all," said James.

James said he's proud of his students for doing what they did.

Hagar started the fund-raising project because of the dire situation for people in countries like Indonesia, Sri Lanka, Sumatra, India and other South Asian and East African nations.

"I wanted to raise money so people there can have supplies and rebuild their cities," Hagar said.

"It's really hard time now. I will go back to see how they are doing. Right now it's a big mess down there," said Wijenayake.

Anyone wishing to make donation to help tsunami victims in Sri Lanka can do so at Washington Mutual Bank's "Tsunami Help Sri Lanka," account No. 1800383729.

"It's heartbreaking. You would think a world away would not affect you, but a world away it does," said James.

RELIGIOUS OBSERVENEOUS IN MEMORY OF TSUNAMI VICTIMS

The Tsunami Wave had taken the lives of 30950 in Sri Lanka. Another 392048 persons are affected by the Tsunami Waves.

The L.T.T.E. had declared the 31st Day after Tsunami as a time of mourning. In Hindu and Christian Temples Special Services were conducted in memory of those who perished. Services were conducted in Christian Churches in several parts in the North East Province.

However, schools, Govt. Officers and the Private sectors were allowed to carry their businesses as usual.

Jaffna College Primary School Grade 1 Block declared opened by Bishop Jebanesan on 17.01.2005

From Left to Right Rev. G. Nadarajah, Supervisor, Primary School, Mr. N. A. Vimalendran, Principal.

Dates of Remember

January

Friday 28	:-	150th Anniversary celebrations of Delft CSI Church.
Saturday 29	:-	Opening of New block and Institute Day at Jaffna College Institute of Agriculture

February

Friday	:-	4th Opening of Renovated Parsonage Moolai.
Saturday	:-	5th Opening of Daniel Poor Block – Jaffna College Under-graduate Department.
Monday	:-	7th Opening of Computer Lacto Eluvaitivu.
Friday	:-	11th Meeting of Uduvil Board.
Saturday	:-	12th Dedication of St. James Church Bharathipuram and Dedication of St. Paul's Church Murukandy.
		Laying of foundation stone for church of Christ the Living Savior Viswamadu.
Sunday	:-	13th Laying of Foundation stone for Holy Trinity Church Salome Nagar.
		Laying of foundation stone for counseling centre cum Auditorium Kilinochchi.

OBITUARY

Mrs. Sellachy Pasupathy

The death Occurred on Wednesday the 19th January of Mrs. Sellachy Pasupathy wife of Mr. Pasupathy of Karainagar are mother of Thevabalan, Thevamanohari Rev. Thevamithiran, Thevatheepan and Rev. Thevarajan.

The funeral took place on the following day at the residence of Rev. Thevamithiran at Inuvil. Rev. B. Jeyarajah conducted the funeral assisted by Revds. Thevarajan and Thevamithiran. Rev. A.V. Jesuthasan preached and Rev. A. Jeyakumaran gave the tribute. The remains live then removed to Karainagar cemetery for interment.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Ecumenical Service for Tsunami victims

Clergy and laity of the various denominations in Jaffna assembled at St. Peters Methodist Church, Jaffna on Tuesday the 25th January to remember the souls that had gone beyond the veil because of the tsunami wave on the 26th December 2005.

The service was arranged by the Jaffna Christian Union. Rev. Dr. Dhyanchand Carr visiting Lecturer Christian Theological Seminary Maruthanamadam preached the sermon on the text St. John 9:9

Listening

The only way to entertain some folks is to listen to them.

K. Hubbard

The surest rule (for excelling in conversation) is to listen much, speak little, and says nothing that you may be sorry for.

La Rochefoucauld

Lots of people talk to animals. Not that many listen though. That's the problem.

A.A. Milne, Winnie the Pooh

A good listener is not only popular everywhere, but after a while he gets to know something.

Wilson Mizner

You cannot truly listen to anyone and do anything else at the same time.

M. Scott Peck

None so deaf as those who won't hear.

Proverb

It takes two to speak the truth – one to speak, the other to hear.

Henry David Thoreau

The first duty of love is to listen.

Paul Tillich

Be a good listener. Your ears will never get you into trouble.

Frank Tyger

If a man were invited to a feast, and there being music at the feast, he should so listen to the music, that he did not mind his meat, you would say, Sure he is not hungry;.so when men are for jingling words, and like rather gallantry of speech than spirituality of matter, it is a sign that they have surfeited stomachs, and itching ears.

Thomas Watson

Helping others, that's the main thing. The only way for us to help ourselves is to help others and to listen to each other's stories.

Eli Wiesel

Everyone should be quick to listen, slow to speak.....

The Bible, James 1:19

His thoughts were slow,
His words were few and never formed to glisten.
But he was a joy to all his friends,
You should have heard him listen!

Author unknown

My wife said I never listen to her. At least I think that's what she said.

Author unknown

A wise old owl sat in an oak.
The longer he sat, the less he spoke.
The less he spoke, the more he heard.
Why can't we be like that wise old bird?

Author unknown

Blessed are those who listen, for they shall learn.

Author unknown

Women like silent men. They think they're listening.

Marcel Archard

The world is dying for want, not of good preaching, but of good hearing.

George Dana Boardman

What people really need is a good listening to.

Mary Lou Casey

The most important thing in communication is to hear what isn't being said.

Peter F. Drucker

We have two ears and one mouth so that we can listen twice as much as we speak.

Epictetus

The most effective remedy for self-love and self-absorption is the habit of humble listening.

E. Herman

REMEMBERING MAHATMA GANDHI

On the 30th January Mahatma Gandhi the apostle of non-riolence was killed by Nathuram Kotse. The following is the editorial that appeared in the Morning Star a week after his assassination.

The brutal assassination of Mahatma Gandhi by a fanatic has removed with a tragic suddenness the greatest moral force of the century from the world. Pandit Nehru announced the Mahatma's death one week back with these words: "The light has gone out of our lives and there is darkness; the light, that has gone out was not an ordinary one, but would be seen in this country (India) and the world for ever". These words admirably reflect the reaction of the entire world at this shocking death. From the reports and messages of sorrow that have been pouring into India during the week, it is evident that this death has stirred and shocked the world as no other has for a long number of years. The reason is not far to seek. Gandhiji was not only the father of the Indian nation, not only the light of India, but the light of the whole world. Many figures have moved across the modern world stage with a more spectacular flourish and greater noise, but not one has wielded so momentous an influence in the history of our time. When some years ago he began to preach the method of non-violence as the way of life generally, people called him a mad idealist and laughed at him. Today he has shown to the world by his own life that there is no more powerful weapon than Ahimsa, and love. The "naked fakir" with peculiar political theories and a stranger programme of action was an object of contempt and laughter. People wondered how religion could be brought into politics. Today most of his fanciful and peculiar theories have proved to be sound and the world bows down to him as to no other man. Pandit Nehru says of him in his Autobiography: "He was a curious phenomeno – a person of the type of a medieval Catholic Saint, as Mr. Verrier Elwin has called him – and at the same time a practical leader with his pulse always on the Indian peasantry." Where can such a mixture be found: a saint and a politician, a visionary dreamer and a practical realist, a humble follower and a dynamic leader, a philosopher and a prophet?

What Gandhiji was to India needs no stressing here. He was the Father of the nation, the chief architect of the new Independent India, the mentor of not merely the leaders of the country, not merely the Congress, but the entire country and all its various peoples. Today, therefore, the pathetic despairing cry comes out of the depths of almost every one: "Hereafter to whom shall we turn for comfort, and guidance and leadership?" The most remarkable thing about him was his capacity to win over or disarm his opponents. People might have disagreed from him, but no one ever questioned the sincerity of his purpose . the purity of his motives. Those who disagreed from him were also convinced about the source from which Gandhiji derived his inspiration and soul force. Hence, they were willing to follow him always. Today, would he counsel his people to be disheartened at their being suddenly deprived of his leadership? When some years ago India was plunged in grief over the death of Rabindranath Tagore, Gandhiji said: "Gurudev's soul is immortal and he lives though dead..... His mortal remains are no more but his soul is immortal like ours.

..... Our true homage should be to maintain these institutions (of Tagore) which he is watching from wherever he may be." Today it is Gandhiji's turn to die, but he lives. In the words of the Dean of Canterbury, "The children of God never die". The Mahatma is dead, but his spirit will live always, beckoning his country and the world to live and die better, nobler. Nothing in his life became him better than the death of the martyr which fell to his lot.

Silent Night.

1) Silent night, holy night
All is calm, all is bright
Round your virgin mother and child
Holy infant so tender and mild,
Sleep in heavenly peace.

2) Silent night, holy night
Shepherds quake at the sight
Glories stream from heaven afar
Heavenly hosts sing Alleluia;
Christ the Saviour is born!
Christ the Saviour is born!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதயதாரகை 28.01.2005

மிகப்பெரும் அதிர்ஷ்டம் ஒரு நல்ல கணவன்;
அதற்கடுத்தது நன்றியுள்ள வேலைக்காரன்
- செர்பியன் பழமொழி -

சுனாமிக்குப் பின்

2005 ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 26ம் திகதி இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு கரையோரங்களில் ஆழிப்பேரலைகள் அடித்து ஓய்ந்து விட்டன. கிழக்குக் கரையோரமாகவிருந்த திருச்சபைகள் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகின.

அந்த அலையின் அதிர்ச்சி தீருமுன் வன்னிப் பிரதேசத்திற் பிரச்சனை சூறாவளியாக எழுந்தது. கண்டிப்பும் அர்ப்பணிப்பும், நிறைந்த ஊழியர் குடும்பம் பெரும் அவதிக்குள்ளானது. சம்பவம் எப்படியோ நடந்து முடிந்து விட்டது. திராவிடர் கழகத்திலிருந்து அண்ணா பிரிந்த பொழுது எழுதிய வசனங்கள் மனங்கொள்ள வேண்டியன.

> "இனிச் செய்ய வேண்டியது
> என்ன என்பதை அவசரமும்
> ஆத்திரமும் இன்றி, தூண்டி
> விடுவோர், கண்டதைக்
> கிளறிப் பார்ப்போர், சந்தி சிரிக்க
> வைப்போர் என்போருக்கு
> இரையாகாமல், யோசித்துத்
> தீர்மானிக்க வேண்டும்"

சென்ற 18-ம் தேதி நமது ஊழியர் குடும்பம் ஒன்று பெரும் கஷ்டத்துக்குள்ளானபொழுது அக்குடும்பத்திற்கு ஆறுதலும், தேறுதலுமளித்த அன்பு உள்ளங்களை வாயார வாழ்த்துகின்றோம்.

கடல் அலைகள் பனை உயரத்திற்கு எழும்பி வரும். ஆனால் விரைவில் அடங்கித் திரும்பிப் போய் விடும். மனிதனுடைய வாழ்விலும் அலைகள் தோன்றுவதும் பின்னர் அமைதி ஏற்படுவதும் சகஜம். இதனாலேதான் நமது ஆண்டவர் கடல் அலைகளைக் கண்டு பயந்துபோய் இருந்த சீடர்களைப் பார்த்து "ஏன் பயப்பட்டீர்கள் என்று கூறினார். சங்கீதகாரன் கடலின் குமுறலை நீர் ஆளுகின்றீர். அதன் அலைகள் கெம்பீரித்து எழும்பொழுது நீர் அதனை அடக்கி விடுகிறீர்" என்று எழுதினார்.

இன்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் எழுந்த கடல் அலை விரைவிலே அடங்கிப் போய்விடும். எல்லாருடைய மன்றாட்டுக்களையும் கேட்கின்ற ஆண்டவர் உள்ளங்களில் எழுகின்ற அலைகளை அடக்கிச் சமாதானத்தைக் கட்டளையிடுவார்.

வேதாகமத்தை புரட்டிப்பார்த்தால் மனிதனுடைய வாழ்வில் மாறாவும் ஏலிமும் மாறி மாறி வருவதைக் காண்கிறோம். இஸ்ரவேல் புத்திரர் மாறாவைக் கண்டதும் கடவுளைத் திட்டினார்கள். ஏலிமை அடைந்தவுடன் கடவுளைப் போற்றினார்கள். வாழ்க்கை முழுவதும் மாறா என்று நினைப்பவன் அறிவீனன். அப்படியே வாழ்க்கை முழுவதும் ஏலிம் என்று நினைப்பவனும் அறிவீனன்.

கால நீரோட்டம் விரைந்து ஓடுகின்றது. பின்னானவைகளை மறந்து முன்னானவைகளை நாடி எமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியிலே ஆவலாய்த் தொடர்வோமாக.

சிரிக்க.

❖ *டாக்டர்கள் எல்லாம் மகாநாடு கூடினர். அதிற் கலந்து கொள்ள டாக்டர் பிராய்டுக்கும் (FREUD) அழைப்புக் கிட்டியது. பிரபல மிருக வைத்தியர் ஒருவரும் அம் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். பிராய்டின் பிரசங்கம் முடிந்ததும் "நீங்கள் ஒரு மிருக வைத்தியரா" எனப் பிராய்டைக் கேட்டார் மிருக வைத்தியர். "ஆமாம் நான் ஒரு மிருக வைத்தியர்தான், உமக்கு ஏதாவது நோய் உண்டோ?" என்றார் பிராய்டு.*

❖ *அடிக்கடி தன் மனைவியோடு மோதல் ஏற்பட்டு வந்த ஒருவன் தன் நண்பனைக் கேட்டான். "எவ்விதம் உங்களிருவருக்குமிடையே மோதல் ஏற்படாதிருக்கிறது?" என்று.*

"அதுவா? மீனாவை நான் மணந்தபோது எங்களிடையே ஒரு ஒப்பந்தம். எல்லாப் பெரிய பிரச்சனைகளிலும் அவள் என் முடிவுப்படி நடக்க வேண்டியது. சிறு பிரச்சனைகளில் அவள் முடிவுப்படி நான் நடக்க வேண்டியது. இதனால்தான் எங்களிடையே சச்சரவே தோன்றுவதில்லை". என்றான் நண்பன்.

"சிறு பிரச்சனைகள் என்றால்?"

"குழந்தைகள் எந்தப் பள்ளியில் படிப்பது? மாதம் எத்தனை ரூபாய் மிச்சப் படுத்துவது? சினிமாவுக்குப் போவதா வேண்டாமா? இன்று என்ன சமையல் செய்வது? இவை போன்றவையே சிறு பிரச்சனைகள்."

"பெரிய பிரச்சனைகள் என்றால்" இந்தியாவுக்கு ஐ.நா பாதுகாப்பு சபையில் இடம் அளிப்பதா? வேண்டாமா? சந்திரலோகத்துக்கு மனிதன் போகமுடியுமா? முடியாதா? இவை போன்றவையே பெரிய பிரச்சனைகள்.

தியானம்

ஆண்டவரே என்னை மீட்டருளும்

- பேதுரு -

ஆண்டவரின் பிரியமான சீடர்களிற் பேதுரு முக்கியமானவர். ஆனால் அவரும் பெலவீனப் பாண்டம் எனக் காண்கிறோம். அவரிடத்திற் காணப்பட்ட மூன்று தன்மைகள் நம் வாழ்வில் தென் பூட்டுகின்றன.

தாம் செய்வதின்னதென்று அறியாது உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கருமமாற்றும் அவரது இயல்பைப் பலமுறை காண்கிறோம். அதனால் அவர் பலமுறை ஆண்டவரின் கடிந்து கொள்ளுதலுக்கும் அரவணைப்புக்கும் ஆளானார் எனக் காணலாம். இயேசு கடல்மேல் நடந்தபோது (மத். 14:28-33) தானும் அவருடன் நடக்கத் துணிந்தார். ஆண்டவர்மேல் அவருக்கிருந்த பூரண நம்பிக்கையையும் அவரைப்போலாகும் வாஞ்சையையும் அது காட்டுகிறது. நீர்மேல் சில அடிகள் வைத்தார். பயம் அவரை ஆட்கொள்ளவே அவர் அமிழ்ந்துபோக நேரிட்டது. "ஆண்டவரே என்னை மீட்டருளும்" எனக் கதறினார். ஆண்டவரும் கரங் கொடுத்தார். "ஏன் பயந்தாய்" எனக் கடிந்தார். காய்பா அரண்மனை வரை சென்ற பேதுரு, அங்கே என்ன நேரும் என்றறியாது உணர்ச்சி வேகத்தில் ஆண்டவருடன் கூடச் சென்ற பேதுரு, அவரை மறுதலித்து ஆண்டவரின் கடைக் கண்ணோக்கினால் மனங் கசந்து அழுது மனிதனானார். அவர் பலமுறை விழுபவரானார். அமிழும் வேளையில் ஆண்டவரே மீட்டருளும் எனக் கெஞ்சினார். அவர் மனதில் ஆண்டவர்பாலுள அன்பு எப்போதும் வெளிப்பட்டது.

உணர்ச்சிவசப்பட்டவராய்க் கருமமாற்றும்போது, அதன் பயனை உணராது செயலாற்றும்போது, அவர் தோல்வியும் துயரும் அடைந்தார். உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஆண்டவரைப் பின்பற்ற விரும்பியவனை ஆண்டவர் தள்ளிவிடுகிறார். (லூக். 9:57-58) தீர்மானத்தோடு தன்னைத்தான் வெறுத்து, சிலுவையை எடுக்க ஆயத்தமாக அவரைப் பின்பற்றத் துணியும் பயமற்ற விசுவாசிகளை அவர் விரும்புகிறார். (மத். 16:24-25) ஆண்டவரைப் பின்பற்றுவது எவ்வளவு கடினம். கிறிஸ்துவின் வழியிலன்றி அவரைப் பின்பற்ற மனிதனால் முடியாது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில தோல்வி காண்பதற்குக் காரணம் தீர்மானமற்ற. கருத்தற்ற உணர்ச்சியின் பாற்பட்ட செயல்களாகும்.

தாம் விழுந்தபோதெல்லாம் ஆண்டவரை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளப் பேதுரு தவறியதில்லை. அதனால் அவர் விழுந்த போதெல்லாம் உடனே எழும்பி விடக் கூடியதாயிருந்தது. அவரது விழுகைகளெல்லாம் அவரை ஆண்டவருடன் அதிகமாக ஒட்ட வைத்தன. விழுந்து எழும்பாத பரிசுத்தன் இல்லை. பரிசுத்தன் விழுந்ததும் ஆண்டவரின் கரத்தைப்பற்றி எழுந்து நடப்பவனாயிருப்பான். பேதுருவின் தோல்விகள் அவரை ஆண்டவரில் அதிகமாக அன்பு பாராட்ட உதவின.

நமது வாழ்க்கையிலுங்கூடப் பயத்தால், அவிசுவாசத்தால் தோல்விகளும், ஆபத்துகளும் குறுக்கிடுகின்றன. அவற்றிலிருந்து தப்பிக்கொள்ள, வெற்றியுடன் முன்னேறப் பேதுருவின் மன்றாட்டு நமக்கு எப்போதும் முன் மாதிரியானது. "ஆண்டவரே என்னை மீட்டருளும்."

கடல்கொந்தளித்தது. காற்றுப் பலமாயடித்தது. அமிழும் நிலையில் இருந்த கப்பலில் ஆண்டவர் ஏறினார். யாவும் அமைதியாயின. வாளியில் நிறையத் தண்ணீர்கொண்டு போகும்போது இலைகள் அல்லது மரக்கட்டையைப் போடுகிறோம். தண்ணீர் தளம்புவதில்லை. அபஜெயமும் ஆபத்தும் நம்மைச் சூழாதிருக்க ஆண்டவரின் கரத்தை இறுகப் பற்றுவோம். இதயமாகிய வாளியிற் சிலுவையாகிய மரக்கட்டையைப் போட்டுத் தளம்பாமல் - பயமற்று, விசுவாசத்தோடு - முன்னேறுவோம். சிலுவை நம் இதயத்திலிருக்கும்போது, ஆண்டவரிடம் நம் பிடி இருக்குமாகில் பயமேது? அமிழ்ந்து போகும் நிலையேது? "ஆண்டவரே என்னை மீட்டருளு"மென்று அவரைநோக்கிப் பார்த்து முன்னேறுவோமாக.

எழுதியது.
வண. – N. SUBRAMANIAM

மறுமைப் பிரவேசம்

திருமதி செல்லாச்சி பசுபதி

காரைநகர், மருதடியைப் பிறப்பிடமாகவும் தற்பொழுது இணுவிலில் வசித்தவருமாகிய திருமதி செல்லாச்சி - பசுபதி அவர்கள் நேற்று (19-01-2005) புதன்கிழமை கர்த்தருக்குள் நித்திரை அடைந்தார்.

அன்னார் பசுபதியின் அன்பு மனைவியும் காலஞ்சென்ற ரூத் ஏசாயா, திருமதி பாக்கியம் ஐயம்பிள்ளை, திருமதி நவமணி பேரம்பலம் ஆகியோரின் சகோதரியும் தேவபாலன் (பிபிலை), தேவறஞ்சன், வண. தேவராஜன் (ஊழியர், விசுவமடு தென்னிந்தியத் திருச்சபை), தேவமனோகரி, வண. தேவமித்திரன் (ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி), தேவதீபன் (துபாலகம், யாழ்ப்பாணம்) ஆகியோரின் தாயாரும் சோமாவதி (பிபிலை வைத்தியசாலை) தவமணிதேவி, விஜயலக்ஷமி, பரமநாதன் (தெல்லிப்பழை வைத்தியசாலை), இந்திரரூபி (ஆசிரியை, யாழ். சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி), சுமதினி ஆகியோரின் மாமியும் ஆவார்.

அன்னாரின் நல்லடக்க ஆராதனை 20-01-2005 வியாழக்கிழமை வண. P. தேவமித்திரனின் வதிவிடமாகிய இணுவில் குருமனையில் நடைபெற்றது. வண. B. ஜெயராஜா ஆராதனையை நடத்தினார். வண. அ. ஜெயக்குமாரன் பாராட்டுரை வழங்கினார். வண. A. V. ஜேசுதாசன் அருளுரையாற்றினார்.

நல்லடக்கம் காரைநகர் சேமக்காலையில் நடைபெற்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஏன் ஆலயத்திற்கு வருவதில்லை?

நமது ஆலயங்களிலே கிறிஸ்தவ வழிபாடு நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருவதை நாம் இன்று காண்கிறோம். வெறுமையான ஆசனங்களே அனேக ஆலயங்களிற் காட்சியளிக்கின்றன. ஆலய வழிபாட்டுக்குப் போவோர் வெகு சிலரே. இதன் காரணமென்ன? கிறிஸ்தவர் ஆலயத்துக்குப் போகாது இருப்பதேன்? ஆலய வழிபாட்டிலே அவர்கள் பங்குபெறாது விடுவது ஏன்? இக் கேள்விகள் மிகவும் முக்கியமானவை.

ஆலய வழிபாடு குறைந்து போவதற்கு அனேக காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றுட் சில முக்கிய காரணங்களை மாத்திரம் நாம் இங்கு குறிப்பிடுவோம். இவைகளே நம்மில் அனேகர் அடிக்கடி கூறுகிற காரணங்களாகும்.

1. ஆலயத்துக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை, வீட்டிலிருந்தே நான் கடவுளை வழிபடலாம்.
2. ஆலயத்திற் பலதரப்பட்டவர்களும் வருகிறார்கள். அவர்கள் மத்தியில் நானும்போவது எனக்கு விருப்பமில்லை.
3. ஆலய ஆராதனை முறைமை எனக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை.
4. இன்றைய பிரசங்கியார் அவ்வளவு திறமையாகப் பேசக்கூடியவரல்ல.
5. போதகர் அனேக நாட்களாக என் வீட்டுக்கு வரவில்லை. ஆகவே, நானும் அங்கு போக வேண்டியதில்லை.

மேற்கூறிய காரணங்கள் நம்மில் அனேகர் அடிக்கடி கூறுங்காரணங்களாகும். ஆலயத்துக்குப் போகாத வேளைகளில் இக் காரணங்களில் ஏதோ ஒன்றைக்கூறி, நம்மை நாமே தேற்றிக் கொள்கிறோம்.

ஆனால், இவை உண்மையான காரணங்களா? ஆலயத்துக்குப் போகாதபடி நம்மைத் தடுப்பதற்கு இவை போதிய காரணங்களா?

1. வீட்டிலிருந்தே தனிமையாகக் கடவுளை வழிபட்டாற் போதும் என்கிறாய். ஆனால் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்திலே, தனிச் சீவியத்துக்கும் தனி வணக்கத்துக்கும் போதிய இடமில்லை. தனி வணக்கம் நல்லது தான். ஆனால் அத் தனிவணக்கம் ஒருவனைக் கூட்டு வணக்கத்துக்குக் கொண்டு வராவிடில், அவனது தனி வணக்கம் பொய் வணக்கம். மற்றவர்களது சிந்தனையேதுமில்லாது நீ மாத்திரம் தனிமையாக மோட்சத்துட் பிரவேசிக்க முடியாது. தனிமையாக நீ மாத்திரமே மோட்சத்துட் பிரவேசிக்க முயன்றால், நீ வெளியேதான் நிற்கவேண்டி நேரிடும். மற்றவர்களையும் சேர்த்து மோட்சத்துட் பிரவேசிப்பதையே கிறிஸ்து மார்க்கம் போதிக்கிறது. பலர் கூடி, ஒரே சிந்தையோடும் ஒரே மனதோடும் ஆராதிக்கும் ஆராதனையே கிறிஸ்தவ வழிபாட்டின் அடிப்படையான உண்மை. கிறிஸ்தவ வழிபாடு, எப்பொழுதும் ஒரு கூட்டு வழிபாடு. "பரமண்டலங்களில் இருக்கிற என் பிதாவே" என்று சொல்லுவதற்குக் கிறிஸ்து மார்க்கத்திலே இடமில்லை. கிறிஸ்து மார்க்கம் "கடவுளை எங்கள் பிதாவே" என்று அழைக்கும் மார்க்கம்.

   ஆகவே, வீட்டிலிருந்தே வழிபாடு செய்யும் கிறிஸ்தவனே, உனது வழிபாடு எவ்வளவு சுய நீதியுள்ளது. பொறுப்பற்றதுமாயிருக்கிறதென்பதை நீயே சிந்தித்துப் பார்.

2. ஆலயத்திற் பலதரப்பட்டவர்களும் வருகிறார்கள். அவர்கள் மத்தியில் நானும் போவது எனக்கு விருப்பமில்லை என்கிறாய். கிறிஸ்தவனே "பல தரப்பட்டவர்கள்" என்று நீ கூறுவது யாரை? உன்னிலும் பார்க்கச் சாதியிற் குறைந்தவர்களையா? வறுமையானவர்களையா? அந்தஸ்து இல்லாதவர்களையா? உன் சத்துராதியையா? இவர்கள் நிமித்தம் நீ ஆலயத்துக்குப் போகாது விடுவாயானால் நீ ஒரு கிறிஸ்தவனா என்பதை நீயே முதலில் உன்னைக் கேள். இந்த எண்ணம் உன்மனதிலே தோன்றும்போதே நீ ஒரு சுயநீதிக்காரனான பரிசேயன் ஆகிறாய். மற்றவர்களை நியாயந் தீர்ப்பதற்கு நீ யார்? உனக்குள் இருக்கும் அகங்காரம், பொறாமை, ஆணவம், பெருமை எவ்வளவு? பெருமையென்னும் கோபுரத்தின் உச்சிப்படியில் நீ இருக்கிறாய். தாழ்மையென்னும் அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையிலே உன் ஆண்டவர் இருக்கிறார். அங்கிருந்து நீ உன் ஆண்டவரை வணங்க முடியாது. ஆலயத்துக்குட் போ; அங்கு பலதரப்பட்டவர்களோடும் கலந்துகொள். தாழ்மை எது என்பதைக் கற்றுக்கொள். அதுவே உன் கிறிஸ்தவ சீவியத்தின் இலட்சணம்.

3. ஆலய ஆராதனை முறைமையைக் கண்டிக்கிறோம். ஆம், நமது ஆராதனை முறைகள் கண்டிக்கப்படவேண்டிய இடத்திலே கண்டிக்கப் படவேண்டியது அவசியமே. ஆனால் கடவுளுக்குத் திருப்தியாக உன் ஆராதனை முறை இருக்கவேண்டுமேயல்லாது, உனக்குத் திருப்தியாக அது அமையவேண்டியதில்லை. உனக்குத் திருப்தியான சில காரியங்களைச் செய்துவிட்டு, சந்தோஷத்தோடு வீடு திரும்புவது கிறிஸ்தவ வழிபாடல்ல. ஆலயத்துக்குப் போ! கடவுள் சந்நிதானத்திலே நில். அவரை வணங்கும் முறைமை உனக்குக் கூறப்படும். அங்கு போனால் மாத்திரமே ஆலய வழிபாடு உனக்குத் தெரியும்.

4. இன்றைய பிரசங்கியார் அவ்வளவு திறமையாகப் பேசக் கூடியவரல்ல; நல்ல பிரசங்கியார் வரும்போது போகலாம் என்கிறாய், ஆம், கிறிஸ்தவ வழிபாட்டிலே பிரசங்கம் முக்கியமானதே. ஆனால் பிரசங்கம் மாத்திரமே முக்கியமானதென எண்ணுதல் கூடாது. ஜெபம், பாட்டு, வேத வாசிப்பு, பிரசங்கம் யாவும் சேர்ந்தே கிறிஸ்தவ வழிபாடு ஆகிறது. ஆகவே வழிபாடு, பிரசங்கத்தில் மாத்திரமே அவ்வளவாகத் தங்கியிருக்கவில்லை. பிரசங்கியார் தமது செய்தியைப் போதிய செபத்தோடும், ஆயத்தத்தோடும் பிரசங்கிக்கவேண்டியது அவசியமே. அது அவரைப் பொறுத்தது. ஆனால், அவர் நிமித்தம் நீ ஆராதனைக்குப் போகாதிருப்பது தவறேயாகும்.

5. "போதகர் என் வீட்டுக்கு அனேக நாட்களாக வரவில்லை" என்கிறாய். நீ ஆலயத்துக்குப் போகாததற்கு முழுக் காரணமும் உன் போதகரே என்று சொல்கிறாய். ஆம், உன் வீட்டுக்குப் போதகர் வரவேண்டியது. அவரது கடமையே. அவரது கடமையை அவர் செய்யட்டும். ஆனால், அதன்நிமித்தம் உன் கடமையை நீ செய்ய மறப்பதேன்? நீ கிறிஸ்தவனாக இருப்பது உன் போதகருக்காகவல்ல; நீ கிறிஸ்தவனாக இருப்பதும், ஆலயத்துக்குப் போவதும் உனக்காக மாத்திரமே. உன் தவறுதலின் காரணத்தை மற்றவர்கள்மேல் சுமத்தாதே. போதகருக்காக ஒருபோதும் ஆலயத்துக்குப் போகாதே. ஆலயம் போதகருடையதல்ல. உனக்காக நீ போ. ஆலய வழிபாட்டிலே பங்குபெறு. அது உனக்கு ஆசீர்வாதமாகும்.

ஆலய வழிபாட்டிற் கலந்து கொள்ளாது தனிமையாக நின்று தத்தளிக்கும் சிநேகிதனே. உனது தத்தளிப்புக்குக் காரணமென்ன? அது உன் அறியாமையா? அல்லது உன் ஆணவமா? ஆண்டவர் பார்வையில் நேர்மையான பதிலைச் சொல்.

M.A.R.

பேச்சைப்பற்றி இவர்கள்

மற்றவர்களைப்பற்றி உங்களிடம் பேசுபவன் வம்பளப்புக்காரன். தன்னைப் பற்றி உங்களிடம் பேசுகிறவன் 'அலுப்பு'. உங்களைப்பற்றி உங்களிடம் பேசுபவன் கலைஞன்.
- ஜான் மார்லி -

புரட்டுக்காரன் பேசுவதால் ஏற்படக்கூடிய தீமையைக் காட்டிலும் ஞானி வாயை மூடிக் கொண்டிருப்பதால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள் அதிகம்.
- வில்லியம் லிகர்லி -

விருந்துகளில் உங்களைப் பற்றியே ஏன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? சிரமம் வேண்டாம். நீங்கள் புறப்பட்டுப் போனபின் அதுதானே நடக்கப் போகிறது.
- பெஞ்சமின் ஃபிராங்ளின் -

அற்பர்களுக்கிடையில் அறிஞர்கள் எடுபடாமற் போவதில் வியப்பு இல்லை. பறையின் ஓசையில் யாழின் ஓசை எடுபடாது. **- சா. அதி -**

கவனமாகக் கேட்பதும் மற்றவர்களுக்கு இசைவாகப் பேசுவதும் பேச்சுக்கலை.
- யாரோ -

ஒருவரது பேச்சு அவரது நடத்தையை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு கோணமாகும்.
- ஜேம்ஸ் பார்ஸன் -

பேசுதல் வெள்ளி போன்றது என்றால் அமைதி பொன் போன்றது.
- ஆங்கிலப் பழமொழி -

எல்லா மனோ வியாதிகளுக்கும் மிகச் சிறந்த நாவு எழுத்துச் சிகிச்சை முறை, ஒன்றே ஒன்றுதான். அது 'பேசுவது' என்பதே. **- ரிச்சர்ட் கரீனா -**

குறைவாகச் சிந்திக்கிறவனே அதிகமாகப் பேசுகிறான்.**- மாண்டெஸ்க்யூ -**

தற்பெருமை அறிவைவிடப் பேச்சையே வளர்க்கிறது. **- லோ ரோச்சோ ஃபாகால்டு -**

எவரையும் இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்தி உங்கள் பேச்சைக் கேட்கும்படி வற்புறுத்தாதீர்கள். அதைவிட உங்கள் வாயை மூடிக் கொள்வது நல்லது. **- செஸ்டர் ஃபீல்டு -**

அதிகமாகப் பேசும்போது நீ சிந்தனையைக் கொலை செய்கிறாய்.
- கலீல் கிப்ரான் -

எப்போதும் குடித்துக் கொண்டேயிருப்பவனுக்குச் சுவை தெரியாது; எப்போதும் பேசிக் கொண்டே இருப்பவன் சிந்திப்பதே இல்லை. **- பிரியான் -**

எப்போதும் பேசுபவர்கள் எதையும் செய்ய மாட்டார்கள்.**- ஷேக்ஸ்பியர் -**

உள்ளத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி பேச்சு. **- செனேக்கா -**

பேச்சு வெள்ளி; மௌனம் தங்கம்; பேச்சு மனிதத் தன்மை; மௌனம் தெய்வீகத் தன்மை. **- ஜெர்மனிப் பழமொழி -**

தனது எண்ணங்களை மறைத்துக்கொள்ள மனிதனுக்கே உரிய இயல்புத் திறனே பேச்சு. **- அலெக்ஸாண்டர்-டி-டால்லேராண்ட் பெரிகோர்டு -**

மனுஷனுடைய உடலுக்குள் செல்வதொன்றும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்துவதில்லை. மனுஷனுடைய வாயிலிருந்து வெளியே வருவதுதான் அவனைத் தீட்டுப்படுத்துகிறது
- இயேசு கிறிஸ்து -

ஒருவன் பேச்சாற்றல் உடையவனாகவும், சோர்வில்லாதவனாகவும், துணிவுள்ளவனாகவும் இருந்தால் அவனைச் சூழ்ச்சியால் யாரும் வெல்ல முடியாது. **- வள்ளுவர் -**

வாசகர் கவனத்திற்கு

செய்திகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்றவற்றை உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம். தரமானவைகள் பிரசுரிக்கப்படும்.
- ஆசிரியர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

PUBLIC LIBRARY JAFFNA.

திட்டமிட்டுச் செயல்படுவோம்.

"அப்பொழுது அவனுடைய எல்லாச் சகோதரரும் சகோதரிகளும் முன அவனுக்கு அறிமுகமான அனைவரும் அவனிடத்தில் வந்து அவன் வீட்டிலே அவனோடு போசனம் பண்ணி, கர்த்தர் அவன் மேல் வரப்பண்ணின சகல தீங்கின் நிமித்தமும் அவனுக்காக அங்கலாய்த்து அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லி அவர்கள் ஒவ்வொரு தங்கக் காசையும் அவர்கள் ஒவ்வொரு பொன் ஆபரணத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

கர்த்தர் யோபுவின் முன்னிலைமையைப் பார்க்கிலும் அவன் பின்னிலைமையை ஆசீர்வதித்தார்." - யோபு 42:11-12 -

இன்று உலகின் பார்வையிலும் கேள்வியிலும் இருப்பது ஆழிப்பேர் அலையால் ஏற்பட்ட அழிவும் அழுகையின் பேரொலியுமே! அழிவு என்ற சொல் சிறீலங்காவுக்குப் புதியது அல்ல. இருபது வருட இனப்பிரச்சனையினால் ஏற்பட்ட யுத்தம் தந்த பரிசு அழிவுதான். யுத்தத்தினால் வயது, பாகுபாடு இன்றி உயிர்கள் அழிந்தன. உடைமைகள் அழிந்தன. இன வேற்றுமையினால் இன உறவுகள் அழிந்தது. இவ் அழிவில் இருந்து நம் நாட்டை மீட்டு எடுக்க உலக நண்பர்கள் நமது நாட்டுக்கு வரவுமில்லை, அன்புக்கரம் தரவுமில்லை. உலக நண்பர்கள் பார்வையாளர்களாகவும் ஆயுத விற்பனை முகவர்களாகவுமே இருந்தனர். எங்கள் கண்ணீரை நாங்களே துடைத்தோம். இழப்பைச் சந்தித்த வடகீழ் மக்கள் தமக்குத் தாமே ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டார்கள். பிஞ்சுகளை இழந்தோம். மொட்டுக்கள் உதிர்ந்தது. கனிவதற்கு முன் காய்கள் பறிக்கப்பட்டது. குரலெடுத்துக் கூப்பிட்டோம். குறைபோக்க யார் வந்தார்கள்.

புலம்பலும் அழுகையும் மிகுந்த துக்கம் கொண்டாடலு மாகிய கூக்குரல் ராமாவிலே கேட்டது. ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது அவைகள் இல்லாதபடியினால் ஆறுதலடைந்திருக்கிறான்.
- மத் 2:17 -

26.12.2004 ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலை ஏற்படுத்திய அழிவு கண்டு பலம் வாய்ந்த உலக நண்பர்கள் எல்லோருமே விரைந்து ஓடுகின்றார்கள். சிறீலங்காவுக்கும் விரைந்து வந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களுடைய வரவு புதிய சிறீலங்காவைக்கட்டி எழுப்பும் தன்மையுடையதாக இருக்க வேண்டும். என்பது ஏழைத் தொழிலாளிகளின் எதிர்பார்ப்பு அங்கலாய்ப்பு.

பின்பு நான் புதிய வானத்தையும்
புதிய பூமியையும் கண்டேன்
முந்திய வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போயின
சமுத்திரமும் இல்லாமற் போயிற்று.

வெளி 21:1

இப்பிரதியை வாசிக்கும் சகோதரனே சகோதரியே, முந்திய யுத்தம் நிறைந்த வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகும் என்ற விசுவாச ஜெபம் பெலமுள்ளதாக ஒலிக்கட்டும். புதிய வானமும் புதிய பூமியும் உருவாக உலக நண்பர்கள் வரவு உதவும். ஊக்கமாக ஜெபம் செய்வோமாக. இனிமேல் பயத்தை உண்டாக்கும் கடலாக நம் கடல் இருக்காது. அமைதியான கடலாகி ஆறுதலைத்தரும். பயம் நீங்கி நம் மீனவ உறவுகள் துணிவுகொண்டு நம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டி எழுப்ப இறை அருள் வேண்டி நிற்போமாக.

ஆழிப்பேரலையின் அழிவைச் சந்தித்த நம் உறவுகளுடன் உரையாடினேன். அவர்களுடையது கண்ணீர் அல்ல செந்நீர். அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல முடியவில்லை. அவர்களுடன் இணைந்து அழத்தான் முடிந்தது

இயேசு கண்ணீர் விட்டார். - யோவா11:35 -

உறவுகளோடு உறவுகள் இணைந்து உள்ளத் துடிப்போடு அழும் கண்ணீர் எத்தனை பெலமான காரியத்தைச் செய்யும் என்பதை உணர்ந்தேன்.

ஆழிப் பேரலையின் பிடிக்கு அகப்படாமல் தப்பிய ஒருவர் தந்த செய்தி எனது பணிக்குத் துணை செய்தது.

"ஆழிப் பேரலையில் அகப்பட்டவர்களின் அவல ஒலி கேட்டு நாங்கள் தப்பினோம். எங்களைத் தப்பவைத்து விட்டுக் கரையில் இருந்தவர்கள் கரிய கடல் அலையிற் கரைந்து விட்டார்கள். அந்த அலை பேயலை, அப்படிச் சொல்லி அவரும் கரைந்துபோன உறவுகளுக்காக அழுதார்."

அவரிடம் ஒருசெய்தி சொல்ல வேண்டும் என்று ஏவப்பட்டேன்.

"சகோதரனே பே அலையில் கரைந்து போனவர்களின் ஓல ஒலி உங்களைப் பாதுகாத்தது என்பது உண்மை. பே, அலைக்கு கரைந்தவர்களின் எச்சங்கள் (மிகுதி) இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவுங்கள். ஆறுதல் சொல்லுங்கள். அவர்களுக்கு வரும் உதவிகளைத் தட்டிப் பறிக்கமாட்டீர்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை" என்று சொல்லும் வாய்ப்பும் கிட்டியது.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக வாழும் சகோதரனே சகோதரியே! எதிர்கொண்டுவரும் நாட்கள் நமக்கு நோன்புநாட்கள். இன்னாட்களில் நாம் நம்மைத் திட்டமிட்டு ஆழிப்பேரலையாம் பேயலைக்கு அகப்பட்டு அவதிப்படும் மக்களுக்கு உதவிட ஆயத்தப்படுவோம். திட்டமிடுவோம்.

உணர்ச்சி வசப்பட்டு எதையும் செய்யாமல் உள்ளத் தூய்மையோடும் பெலமான திட்டத்தோடும் செயல்பட இறை அருளுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுப்போமாக. இழப்புக்களில் இருப்பவர்களின் இழப்பை ஈடுசெய்வது தப்பி இருப்பவர்களுடைய பணி.

"அப்பொழுது அவனுடைய எல்லாச் சகோதரரும் சகோதரிகளும் முன அவனுக்கு அறிமுகமான அனைவரும் அவனிடத்தில் வந்து அவன் வீட்டிலே அவனோடு போசனம் பண்ணிக் கர்த்தர் அவன் மேல் வரப்பண்ணின சகல தீங்கின் நிமித்தமும் அவனுக்காக அங்கலாய்த்து, அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, அவர்கள் ஒவ்வொரு தங்கக் காசையும் அவர்கள் ஒவ்வொரு பொன் ஆபரணத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

கர்த்தர் யோபுவின் முன்னிலைமையைப் பார்க்கிலும் அவன் பின்னிலைமையை ஆசீர்வதித்தார்." யோபு 42:11 12

யோபுவுக்கு வாழ்வு தந்தது நண்பர்களும் சகோதர சகோதரிகளுமே. கர்த்தரின் செயற்பாட்டைச் செயற்படுத்தியவர்கள் இவர்களே. இஃதே போன்று நம் உறவுகளுக்கு உதவத் திட்டமிடுவோம். இயேசுவும் தன் மூன்றரை ஆண்டுப் பணிக்குத் திட்டமிட்டு நாற்பது நாட்களைத் தனிமையிற் செலவு செய்தார். மூன்று சோதனைகளைக் கடந்து

IT IS NOT FINISHED

It is not finished, Lord.
There is not one thing done;
There is no battle of my life
That I have really won.

And now I come to tell Thee
How I fought to fail.
My human, all too human, tale
Of weakness and futility.

And yet there is a faith in me
That Thou wilt find in it
One word that Thou canst take
And make
The centre of a sentence
In Thy book of poetry.

I cannot read the writing of the years,
My eyes are full of tears,
It gets all blurred and won't make sense;
It's full of contradictions
Like the scribbling of a child.

I can but hand it in, and hope
That Thy great mind, which reads
The writings of so many lives,
Will understand this scrawl
And what it strives to say – but leaves unsaid.

I cannot write it over, the stars are coming out,
My body needs its bed.
I have no strength for more,
So it must stand or fall – dear Lord,
That's all.

G. A. Studdert Kennedy.

இன்னும் முடியவில்லை

- G. A. Studdert Kennedy -

முடியவில்லைக் கர்த்தாவே இன்னும் முடியவில்லை
காரியம் ஒன்றும் நான் செய்து முடிக்கவில்லை
வாழ்க்கையின் போராட்டங்கள் எதனிலும்
நான் வெற்றி வாகை சூடிடவில்லை

போராட்டங்கள் தோல்வியாய் முடிந்தவிதம்
உம்மிடம் கூறிட நடந்து வந்தேன்
வீண் பிரயாசம் மூப்புப் பிணி
மாம்சம் எல்லாம் புல் தானே

ஆனால் என்பணியில் ஏதோ ஒன்றை
உமது இனிய கவிதை நூலில் ஓர் அடியின் ஒரு சொல்லாய்
அமைத்திடுவீர் என்ற வொரு நம்பிக்கை
பெலவீனன் என் உள்ளில் துலங்குதையா

உருண்டோடிய வருடங்களில் எனது பதிவுகள்
படித்திடும் ஆற்றல் இப்போ எனக்கில்லை
கண்கள் என்றோ குளமாகிப் போய்விட்டன
படிப்பதெல்லாம் மங்கல் மருட்சி முரண்
குழந்தையின் கிறுக்கலாய் தோன்றுதையா

ஆனால் அதையே உம் அருந்தாளில்
சமர்ப்பிக்க இங்கே வந்து நிற்கிறேன்
பல் உயிர்கள் வாழ்வின் பல எழுத்துகளெல்லாம்
பரிவுடன் படிக்கும் நுண்மதி படைத்தீர்
நான் வரைந்த கோடுகள் அனைத்தும்
சிக்கலின்றிப் புரிந்து கொள்வீர்

"திருப்பி எழுதுக" என்றால் பலமில்லை
விண்மீனும் இருளும் நெருங்கி வருகுது
நொய்ந்த உடல் தன் படுக்கை நாடுது
பலவீனன் இனிநான் எழுதுவதெப்படி
என்பணி நின்று நிலைக்கட்டும்
இல்லையென்றால் வீழ்ந்து மறையட்டும்
என் அப்பனே ஆரமுதே! கூறுவதெல்லாம் கூறி முடித்தேன்.

சென்றார். துன்பத்தின் விழிம்பில் நின்றவர்களுக்கே அவர் புதிய மானிடமாகிப் பணி செய்தார்.

நம் சிறீலங்காவின் மீனவ உறவுகளையும் மற்றும் எல்லா உறவுகளையும் இனம்கண்டு உதவ ஆயத்தப்படுவோம். இயேசு பெருமான் தன் திருத்தொண்டர்கட்கு சொல்லியது.

"இயேசு அவர்களை நோக்கி, அவர்கள்
போகவேண்டியதில்லை. நீங்களே
அவர்களுக்குப் போசனம் கொடுங்கள்"
என்றார். - மத்தே 14:6 -

ஆழிப்பேரலையாற் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பவரைப் பாதுகாக்கும் கட்டளையை இன்று நம்மிடம் தருகிறார். இப்பணியிற் போட்டி பொறாமையைப் புறம் தள்ளிவிடுவோம். அரசியல் இலாபம் அறவே ஒழிந்து போகட்டும். இன வேற்றுமையை எடுத்து எறிந்து விடுவோம். சமயப் பூசல்கள் சண்டாளம் செய்யும். இறை அன்பை அடையாளமாக்கிக் கொண்டு எதிர்பார்ப்பு எதுவும் இல்லாமல் ஏற்றத்தாழ்வை மறந்து புன்னகை பூத்த முகத்தோடு எதிரியையும் நண்பர்கள் ஆக்கிக் கொண்டு நம்பணி தொடர இறை அருள் துணை செய்வாராக. தேசத்தைக் கட்டி எழுப்பும் பணி இறைபணியாக இருக்கட்டும். அன்பு என்ற சொல்லுக்கு அடிமைகளாகி அருட்பணி தொடருவோம்.

வண. ஆ.வே. இயேசுதாசன்
தென் இந்தியத் திருச்சபை
ஆனைக்கோட்டை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குடி வெறியும் அதன் நிலைகளும்

மதுசாரம் ஒரு நஞ்சு. 0.6 வீதமான மதுசாரம் நம் இரத்தத்துடன் கலக்கும்படியாகக் குடித்தால், மரணம் ஏற்படும், அதிர்ஷ்டவசமாக, 0.5 வீதமான மதுசாரம் இரத்தத்தில் கலந்தவுடன் அறிவு மயங்கி விடுகிறது. குடித்தவர்கள் "மரணபோதை"யிலிருப்பர்.

குடிவெறியை ஏழு நிலைகளாக வகுக்கலாம். இவை புலன்களுக்குப்படாதவாறு ஒன்றினுள் ஒன்று மறைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு நிலையிலும் குடித்தவருக்கோ அல்லது அவர்மூலம் வேறொருவருக்கோ துன்பம், சேதம் ஆகியவை ஏற்படக்கூடியதான விளைவுகள் உண்டாகலாம். குடிவெறியின் நிலை மூளையை மயக்கமுறச் செய்துள்ளதும் இரத்தத்தோடு கலந்து உடல் முழுவதும் பாய்வதுமான மதுசாரத்தின் அளவைப் பொறுத்துள்ளது.

"வெளிப்படையாக, சாதாரணமானதும் மரியாதையானதும்"

முதல் நிலை :- மனிதனுடைய 1,000 பங்கு இரத்தத்தோடு 1 பங்கு மதுசாரம் கலந்திருக்கிறது. வெளிப்படையாக இவரது நிலை "சாதாரணமாகவும் மரியாதையாகவும்" காணப்படினும் உண்மையில் இவர் "வஞ்சிக்கப்பட்டவரும் ஆபத்தானவரு"மாவார்.

குடிவெறியின் முதல்நிலையில், ஒருவர் வெளித் தோற்றத்திற் சாதாரணமாகக் காணப்படுவார். உச்சரிப்புத் தவறாது அவரால் பேச முடியும். தள்ளாடாமல் அவரால் நடக்க முடியும். கார் ஓட்டப் பழகியிருந்தால், அதை ஓட்டவும் முடியும். ஆனால் அவருடைய மூளை ஓரளவுக்கு மயக்கமுற்றிருப்பதால் அவருடைய உணர்ச்சிகள் மந்தமான நிலையிருக்கும். இந்த நிலையில் எதிர்பாராத நிகழ்ச்சியொன்று நடந்துவிட்டால், அதாவது இவர் காரை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது திடீரென்று ஒருவர் எதிர்பாராதவிதமாகக் குறுக்கே வந்து விட்டால், விபத்து ஏற்படுவதற்குச் சாத்தியமாக இவர் நடந்துகொள்ளக் கூடும். இவர் குடிவெறியில்லாமற் சுய உணர்வோடு இருந்திருப்பாரேயாயின் இவ்வித விபத்து ஏற்படாமல் இவர் தவிர்த்திருக்கலாம்.

"ஆனந்தமும் மூர்க்கத்தனமும்"

இரண்டாம் நிலை :- மனிதனுடைய 1,000 பங்கு இரத்தத்தோடு 2 பங்கு மதுசாரம் கலந்திருக்கிறது. அவர் "ஆனந்தமாகவும் மூர்க்கத்தனமாகவும்" காணப்படுகிறார். இதைத்தான் சமூகத்தோடு பழகும் நிலை என்றழைக்கப்படுகிறது. அதாவது இந்த நிலை கல்யாண வீடுகளிலும், விருந்துகளிலும் மற்றும் கொண்டாட்டங்களிலும் ஏற்படும்.

குடிகாரனொருவன் தான் சுய உணர்வோடு இருக்கும்போது பேசாத பேச்சுக்களையும் செய்யாத செயல்களையும் இந்த நிலையில் (குடிவெறியில்) இருக்கும்போது அடிக்கடி பேசுவான்; அடிக்கடி செய்வான். இது ஒரு பயங்கரமான நிலை. இது "விபத்து" ஏற்படும் நிலை. இந்த நிலையில் ஒரு குடிகாரன், "மதுசார" இயூபோறியா என்னும் நிலையில் இருக்கிறான். அதாவது தான் திடகாத்திரத்தோடு உற்சாகமாய் இருப்பதான உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அவனது உணர்வில் மந்தமான தன்மையிருப்பினும் அவன்தான் நல்லநிலையிற் சுய உணர்வோடு இருப்பதாக எண்ணுகிறான். அவனுக்கு அளவுக்கு மீறிய நம்பிக்கையுமிருக்கிறது. தன்னம்பிக்கையும் பலங்குறைந்த தன்மையும் இவ்விதமாக ஒன்று சேருவதாற் சாதாரண குடிகாரன் கூடக் காரை ஓட்டுவது ஆபத்தாக இருக்கிறது. அல்லது அவன் வீட்டில் உள்ள ஏணியில் ஏறும்போது பாதுகாப்பு அற்றதாக இருக்கிறது.

இவ்விதக் குடிகாரன் காரை ஓட்டும்போது வெகு வேகமாக ஓட்டுகிறான். அதனால், சுய உணர்வுடன் ஓட்டும்போது ஏற்படாத ஆபத்துக்களை இந்நிலையில் தருவித்துக்கொள்கிறான். மூளையிலுள்ள தடை செய்யும் நிலையங்கள் (விவேகம், பகுத்தறிவு, தவறுணர்ச்சி, மனோசக்தி முதலியவற்றின் நிலையங்கள்) ஓரளவுக்கு மயங்கியிருப்பதனால் மூளையின் கட்டுப்பாட்டுச்சக்தி அற்றுவிடுவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

இரத்தத்திலுள்ள மதுசாரத்தின் அளவை நிர்ணயிப்பதற்காக விஞ்ஞானப் பரீட்சைகள் நடாத்தப்பட்டுவரும் நாடுகளில், 50 வீதமான வீதி விபத்துக்கள் மதுசாரத்தினாலேயே ஏற்படுகின்றன என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இரத்தத்தில் 1,000க்கு 1.5 வீதமான மதுசாரம் காணப்பட்டால் அது குடிவெறியின் சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. "தன் உடம்பில் 0.15 வீதமான மதுசாரத்தைக் கொண்டுள்ளவன் விபத்துக்களிலிருந்து தப்புவது அரிது. தங்கள் இரத்தத்தில் மதுசாரம் கலக்கப்படாத சாரதிகளைக் காட்டிலும் இவ்வகையான சராசரிக் குடிகாரனொருவன் உடற்காயங்களையுண்டு பண்ணக்கூடிய ஆபத்துக்களில் 55 மடங்கு அதிகமாகச் சிக்கிக்கொள்ள ஏதுவாகிறான்" என்று டொனால்ட் எஸ். பெரி அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

"கருமந் தவறுவதும் வெறுப்புத் தருவதும்"

மூன்றாம் நிலை :- மனிதனுடைய 1,000 இரத்தத்தோடு 3 பங்கு மதுசாரம் கலந்திருக்கிறது. இவர் "கருமந் தவறியவரும் வெறுப்புத் தருபவரும்" ஆவார். இவர் தள்ளாடுவார். இவரது நிலைமையை மறைக்க முடியாது. எனவே இவர் முதலாம், இரண்டாம் நிலைகளில் உள்ளவர்களைப்போல அவ்வளவு ஆபத்தான பேர்வழியல்ல. ஆனால் இவர் ஒரு "குற்றவாளி"யின் நிலையை அடைந்துவிடுகிறார். அதாவது கொலை, சண்டை (தாக்குதல்) முதலான குற்றங்கள் புரியும் நிலையையடைந்து விடுகிறார். மக்கள் தம் பொறுதியை இழப்பதற்கும் நியாயமற்ற முறையில் நடந்துகொள்வதற்கும் வீண் வாதங்களில் ஈடுபடுவதற்கும் முக்கிய காரணகர்த்தாவாக விளங்கும் மதுசாரமே இதற்குக் காரணமாகும். சிறிதளவு மதுபானத்தைக் குடித்தவுடன் சிலர் சந்தேகப் பேர்வழிகளாகவும் கலகப் பிரியர்களாகவும் மாறிவிடுகிறார்கள். தொல்லை கொடுக்கக் கூடியதும் பகுத்தறிவு மயங்கியதுமான இந்த நிலையில், குடிகாரனொருவன் பின்னாடி ஞாபகப்படுத்திப் பார்க்க முடியாத ஒரு பயங்கரமான செயலைச் செய்யக்கூடும். 75லிருந்து 90 வீதமான குற்றங்கள் குடிவெறியினால் நடைபெறுகின்றன என்பது நீதிபதிகளின் கருத்து.

"மயங்கியதும் அருவருக்கத்தக்கதும"

நான்காம் நிலை :- மனிதனுடைய 1,000 பங்கு இரத்தத்தோடு 4 பங்கு மதுசாரம் கலந்திருக்கிறது. இவர் தனியாக எழுந்துநிற்க முடியாது. இவர் 'மயக்கமுற்ற அருவருக்கத்தக்க' நிலையை எய்திவிட்டார். மூன்றாம் நிலையிலுள்ளவரைக் காணுகையில் இந்நிலையிலுள்ளவராற் பொது மக்களுக்கு ஆபத்து மிகக் குறைவு.

"ஸ்தம்பித்ததும் தளர்ச்சியுள்ளதும"

ஐந்தாம் நிலை :- 1,000 பங்கு இரத்தத்தோடு 5 பங்கு மதுசாரம் கலந்தவுடன் குடிகாரனால் ஒருபோதும் எழுந்து நிற்க முடியாமற் போய் விடுகிறது. அவர் "ஸ்தம்பித்துத் தளர்ச்சியடைந்து" விடுகிறார். ஆரம்ப நிலையிலுள்ள வெளிப்படையான உணர்ச்சிகள் மறைந்துவிடுகின்றன. உணர்ச்சியின்மையோடு இயக்கமின்மையும் உண்டாகிறது. இருதயம், சுவாச நிலையங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் மூளையின ஒரு பகுதி (மெடுலா ஒப்பலோங்கெற்றா) மயக்கமுற்றுவிடுவதன் காரணமாக இவர் மெதுவாகச் சுவாசிப்பார். இவரது நாடியோட்டமும் மெதுவாகவே காணப்படும். இவரைத் தொந்தரவு செய்யாமல் விட்டால், உடனடியாக இவர் உணர்ச்சியற்ற மயக்க நிலைக்குள்ளாவார்.

"மிதமிஞ்சிய போதை"

ஆறாம் நிலை :- இந்த நிலையில் 1,000 பங்கு இரத்தத்தோடு ஐந்துக்கு மேற்பட்ட பங்கு மதுசாரம் கலந்திருக்கிறது. இவர் "மிதமிஞ்சிய போதை" யிலிருக்கிறார். இவர் அறிவிழந்து மயக்கமுறக்கூடும். மதுசாரத்தின் நச்சுத் தன்மையினால் மூளை மேலும் மயக்கமுற்றால் இவருக்கு மரணம் ஏற்படக்கூடும்.

"மரணபோதை அல்லது மரணம்"

மது அருந்தியவர் இப்போது "மரணப்போதையிலிருக்கிறார் அல்லது மரணமடைந்துவிட்டார்". சிலர் மயக்கமடைவதற்குப் பதிலாக மூர்க்கத்தனமான - மிருகத் தனமான நிலையை அடைந்து விடுகிறார்கள். இவர்கள் "மரணப் போதையில் மூர்க்கத்தனமான போதையில்" இருக்கிறார்கள். இவ்வித நிலைக்குள்ளான ஒருவர் வெளிப்படையாகப் பைத்தியமாகி அவரை அணுகுவோருடன் சண்டை பிடிப்பார். இவர் பிரமை தட்டிய நிலையிலிருப்பார். இந்த நிலை, மரணத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய பயங்கரமான நிலை.

மதுபானத்தின் கடைசி நிலை மரணம். அது மெதுவாகவும் ஏற்படலாம்; திடீரென்றும் ஏற்படலாம். கவனமாக இருங்கள் - மதுபானங்களைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்காதிருங்கள்.

மானிப்பாய்த் திருச்சபைக்குப் புதிய திருச்சபை மண்டபம்

12-12-2004 மானிப்பாய்த் திருச்சபையின் வரலாற்றில் இன்னுமொரு பொன் நாள். பல ஆண்டு காலமாகத் திருத்தப்படாது, கைவிடப்பட்ட நிலையிற் காணப்பட்ட திருச்சபை மண்டபம் புதுப்பொலிவுடன் மீளமைக்கப்பட்டுத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. சபை ஊழியனினதும், சபை மக்களினதும் அயராத உழைப்பினால் சுமார் 750,000 ரூபா செலவில் மண்டபம் அமைவுற்றது. 12-12-2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை நற்கருணை வழிபாட்டைப் பேராயர் அதிவண. கலாநிதி. S. ஜெபநேசன் அவர்கள் நடாத்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து பேராயரும் குருமாரும் சபை மக்களும் பாண்ட் வாத்தியத்துடன் ஊர்வலமாகத் திருச்சபை மண்டப வாயிலை அடைந்தனர். பேராயர் முறைப்படி மண்டபத்தைத் திறந்து, பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார். சபை ஊழியன் அருள்திரு. V. இராஜ்குமார் அவர்கள் தலைமையிற் புதிய மண்டபத்திற் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. பொதுக் கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து யாவரும், காலை ஐக்கிய உணவும் பந்தியிற் பங்குபற்றினர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Does God Care?

Lord, Why did you bring this upon us? Have we not suffered enough? Lord, why did you allow the waves to break the bounds you yourself set for them?(Job 38:11). Are you not the Lord of Nature anymore? Lord God, you yourself declared that you will not destroy a whole lot of people any more and gave an assurance that the regular order of Nature will not be violated, no matter how sinful we are(Gen.8:20-22). But Lord, why have you broken your own promises? Lord, you promised to Abraham that you would not destroy the innocent with the wicked, how come, you allowed so many infants and children to be washed away? (Gen.18: 22-33). Lord, where are you? So many people are in deep trauma. Some, quite legitimately it seems to us, are angry with you. Quite a few are angry with themselves as they helplessly watched their loved ones being washed away while they themselves clung on to a chance support. Many children who have been orphaned are fearful about their future. Some fisher-folk do not want to return to the sea, but how are they to make a living? Many, Lord, nurture deep wounds which, experienced counselors tell us, will not go away for a long time, how are they to face their future? If they become suicidal should we show anger? All the questions raised are legitimate ones. God is not angry that we have dared to question God. Yes, as Martha said that she believed that in the last day her brother would be raised, we also know that all those swept away are safe in the arms of Jesus and that all the bereaved will be reunited with their loved ones. But does God care to do anything to calm our minds and heal the wounds and bring hope to the hopeless in the present? I invite you to hear our Lord Jesus speaking to us: "Yes God indeed does care, I will show you how God is at work now."

To begin with, let us be assured that Tsunami was not God's doing. God is God of Love and God of Justice. God cannot be cruel and capricious. We shall not seek to explain this affirmation now but hope it will become evident as we go along. (See also another brief write up elsewhere in this issue). Being assured that it was not God's doing and that God cares more deeply than all of us ever can, let us see God in our midst. We shall first of all try to discern God among the bereaved and traumatized survivors. Next, we shall turn our attention upon ourselves, the unhurt and the complacent, some of us perhaps indulge in the thoughts that we are God's favorites. Then thirdly, we will try to see meaning out of the meaningless loss of so many who got nipped as buds and the innocent poor who died. Many of them spent all their time providing food for the rest of the world.

God is God Immanuel, a suffering-together God and an enabling and empowering God. God said to Moses that God's Name was "I Am". This name of God was revealed as God spoke from out of the Burning Bush which had been protected from being consumed. It is only because God was continuously present with the people of Israel during their bitter experience of slavery for four hundred years, they were not annihilated and the fire of faith and hope were kept alive. God walked with Shadrach, Meshach and Abed Nego in the fiery furnace and they enjoyed freedom even in the midst of the fire. Those who were bound and thrown in were seen to be walking with God. This was perceived by the people as their own story during the time of the Maccabean struggle against the tyrant Antiochus. The fire of persecution was fierce but God gave them the courage to brave that fire and persist in their struggle to save their religion and culture. God, who has handed over responsibility to the humankind to manage their own affairs and take care of the created order, has chosen to be with the victims of the abuse of freedom in politics and with regard to the plundering of nature. Seeing God as fellow sufferer is not wishful thinking. God reveals this to the suffering people and God challenges us to make that real and concrete through our cooperation.

Counselors working among orphaned children in the Vanni area came across a thrilling discovery of how God is beginning to be perceived as a Suffering-Together God. Encouraging children to reflect upon their experience of loss and bereavement through encouraging them to draw pictures is a method that helps children to overcome their trauma. One little lad of ten during one such session drew a picture of an old man and depicted him as shedding tears. The counselor-facilitator thought that the boy had depicted his father who was no more. But when asked to explain the boy said that the picture was God's picture. What is hid from the eyes of the wise is revealed to babes and infants. Can we learn from our children and see God standing by shedding tears and bringing assurance that God would also enable them to have a new beginning?

What about us, i.e. those remaining unhurt and continuing in our old ways? First and foremost, we should see God challenging us to repent. For the tragedy that has occurred is most probably due to the gradual build up of global warming caused by the excessive drawing out and burning up of fossil fuel. It is the rich and the comfortable sections of people who go on their gas-guzzling life style and the innocent poor in distant corners who live close to the sea to feed those very same indulgent and comfortable people who get hurt. God is also challenging us to make real God's enabling and facilitating presence through sacrificial participation in the work of rebuilding devastated lives as well as destroyed buildings. It would be easy to put the orphaned children in institutions, but they may never be able to overcome post trauma stress depression that way. Should not some young couples come forward to adopt children and provide a home? We could think of ever so many ways to make the presence of God real to these unfortunate people. Job was given everything back not by miracle but by friends and relatives giving generous gifts and God giving more children.

Finally, how do we see God in relation to all the innocent dead? Why were they struck down prematurely? Once again we need to remind ourselves that it was not God who plucked them away. But God turns worst possible tragedies and terrible losses into something good. This is the truth revealed through the Cross of our Lord Jesus Christ. The Cross too was not God's doing but man's doing. Vested interests of religious leadership and imperial arrogance of Rome jointly conspired and killed Jesus, the Son of God. But God raised him from the dead and turned his death into a never drying source and spring well of redemption. When we remember that Jesus called himself Son of Man who represent persecuted and suffering people he seems to have understood his own death as an event that gathers together all those who suffer unjustly one way or the other. So we must understand the people who got killed by Tsunami as belonging to this Collective of Suffering Humanity who are reckoned together with Jesus the Son of Man. Thereby God makes their tragic end to become little streams of redemption flowing into the Pool of Redemption brought into being by the sufferings of Jesus the Son of Man.

Another important thing that we need to remember is that human arrogance causes the death of many, many people unjustly. Just prior to World War II Hitler started a mass killing campaign of the Jewish people. It is estimated that at least 6million Jewish people would have been killed within a space of 5years. In 1945 just as the war was coming to a close America wanting to test the power of its atom bomb threw two bombs one on Hiroshima and another on Nagasaki, of Japan and killed several hundred thousand people. In the past decade of the nineties at least one million children of Iraq died as a result of sanctions against food imports and medicines by the western countries. Every day several thousand people the world over die of starvation and mal nutrition related diseases. Many women get killed having been subjected to sexual assaults. All these people together with the Tsunami victims should be seen as belonging to the Lifted up Son of Man in whom God I AM is for ever present offering a challenge and forgiveness simultaneously. The disaster was not God's doing. It hurt God's heart as deeply as it has hurt all the bereaved. But they become in God's mercy co-redeemers with Christ, we must boldly conclude. Just as the wicked collocation of powers of the world which crucified Jesus could not be excused or thought of as mere pawns in the hands of God so too we cannot excuse the irresponsible life style which induce tidal waves or human arrogance which goes on inflicting pain on the vulnerable with wantonness. We must all repent for our complicity and or selfishness which make us turn our eyes away from blatant forms of injustice. God who bears the pain with all those who suffer is ready to forgive and lead us towards the New Humanity.

Dhyanchand Carr,
Visiting Professor,
Christian Theological Seminary,
Maruthanar Madam, Chunnakam,
Jaffna.

CENTENARY CELEBRATION OF THE HOLY CROSS CATHEDRAL NANDYAL

The Nandyl Cathedral in Andrapradesh was built by the efforts of Anglican Missionies in 1905.

On the 8th of 2005 the Diocese of Nandyl will be celebrating its centenary. The most Rev. Dr. Sugandhar, Moderator of the Church of South India will be the Chief Guest. Dr. (Mrs) Pauline Sathiamoorthy, General Secretary of the Church of South India will give the main address.

The Centenary Celebrations Committee is headed by the Rev. Dr. G.T. Abraham, Bishop of the Diocese who is ably assisted by Mr. P.J. Lawrence and Ernest Wood.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

EDITORIAL

Why Tsunami?

The question "Why Tsunami?" is in the minds of most people. It must be an act of God, most people think. We must emphatically say that it was not God who brought this about. How can one be so sure and remain a believer in God the Lord of the whole of creation? It is this question we seek to answer remaining a firm belief in God.

The answer depends on how we see the Creator God chooses to relate to Nature. We must begin with the story of creation. It is stated clearly that God, after creating humankind comprising women and men entrusted care of creation to humankind. **In other words there was a willing self abdication on the part of God.** God did not take God's hands off completely. But God chose to respect human freedom and is waiting patiently that one day humankind would learn to exercise its stewardship over nature with a greater sense of responsibility.

The other factor we need to remember is that, as it comes out in the conversation between God and Job, God also has vested nature with a certain amount of autonomy. In Job 38:11 there is also a hint that Nature has its own inherent arrogance which becomes obvious in instances when the sea exceeds its bounds.

Even if scientifically we find it difficult to accept Nature as having a will of its own, we need to accept two things: 1. Abusive and exploitative plundering of nature to sustain the lives of the rich and the powerful at insatiable levels of comfort and luxury does upset the eco systems with disastrous consequences: a) The survival of many species is endangered. b) It results in phenomena like the puncturing of the ozone layer of the atmosphere. c) It causes acid rain to fall on the earth. d) It gives rise to global warming causing a rise in sea levels increasing the frequency and intensity of tidal waves. 2. The second factor is that this earth is not perfect. It does have fault lines in its lower strata, deserts and drought prone areas on its surface; its resource distribution is not equitable… Somehow its inherent imperfections seem to be a necessity for creating and sustaining life! And, the earth of all planets is the only one, as far as we can tell, capable of sustaining life. These imperfections and misdistribution of resources also provide a constant challenge to those who live in privileged zones to be mindful of those who live in less fortunate areas. So the imperfections also provide opportunities for the spiritual well being of the human community. God has ordered regularity of seasons but that regularity can be breached by wrong collocation of forces within or by human abuse and manipulation. 3. Could it be that the underground and under the ocean testing of atomic weapons exerts pressures on the inner strata of the earth which are already faulty and suffer permanent split? So we must conclude that somehow the phenomenon of global warming caused by collective human abuse of natural resources and the quirk of a clash between the unstable inner strata have combined together to produce the Tsunami disaster affecting mostly innocent people. It is by no means God's vindictive act of punishment or God's act to bring a general warning. Aberrant as Nature can be, we also learn from the experience of inexplicable premonitions of primitive people, intuitive movements of fish, animals and insect-life forms that Nature has also a built-in mechanism of sending warning signals about the build up of forces which might cause a disaster. Observers have stated that except for dogs and a few other domestic animals like cattle and goats, wild deer and many other forms of wild life in the Tsunami hit areas seemed to have been able to flee to safety. No carcasses of any wild life have been found! People like the Australian Aboriginals and Native Americans claim that they can empathize intuitively with Nature when Nature itself is experiencing some internal disturbance. On the one hand we now live in the time of technological advance which can invent instruments of detection and warning but on the other hand we also live in the Post-Modern age which has created a greater openness to listen to the experience of people belonging to the so called primitive cultures and to learn from the intuitive capacities of non-intelligent animal life. Admittedly creation is imperfect and does have faults. But God has created Life with the capacity to come to terms with the potentiality of Nature's aberrant behavior from time to time! God, therefore should not be blamed for our ignorance and neglect. Tsunami should be seen as caused by human irresponsibility. The blame is on us. Let us not blame the God of Love.

[illegible]

Visit of Rev. S. Manopavan

Rev. S. Manopavan a former minister of the Jaffna Diocese of the Church of South India and now a minister of the uniting church in Australia visited Jaffna on the 22nd and 23rd of January 2005. After visiting the tsunami after affected areas in Jaffna he proceeded to Wanni and the cast. He had been sent by his Church in Melbourne, Australia who had sent Medicine's worth Rs. 76,500/-

Visit of K. J. Andrew

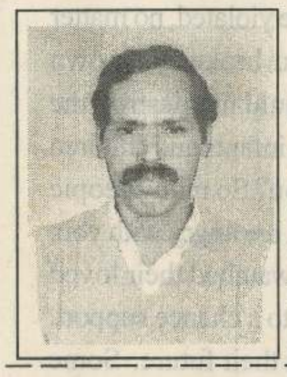

Mr. K.J. Andrew Acting General Secretary of India Sunday School Union visited the Jaffna Diocese of the Church of South India during January 2005. He arrived at Vaddukoddai on Thursday 20th evening and conducted counseling courses for Sunday school teachers, Day Care Centre teachers and workers of the Diocese. He left for Colombo on the 24th Morning.

On a Study Assignment

Prof Barney Bate of the Anthropology Department of Yale University, USA, has come to Vaddukoddai on a four month research fellowship. He arrived in Vaddukoddai on Monday the 17th Morning and is residing at Bunker Hall, Jaffna College.

He is a Tamil Scholar doing research on the development of Christian Sermons in Tamil with special reference to the contribution made by Tamil Catechists.

A Service of Remembrance and Thanksgiving

A service to thank God for the life and witness of Mrs. Leelawathy Mahilaruppiam Rajasingham was conducted at St. James Church Nallur on Monday the 24th January at 4.00 p.m. The service was led by Rev. A. Stephen vicar St. James Nallur.

The Lessons were read by Mrs. Dushyanthi Vaseekaran and Mrs. Aloysius Vice Principals of Chundikuli Girls College.

The tributes were given by Mrs. T. Rajaratnam Principal Chundikuli Girls College and Mr. S. P. Jeevanantham. Mr. A. Rajasingham the husband of the deceased read a poem written by Miss Tharika Thiranagama. The Sermon was preached by Rev. A. Stephen.

The ashes were then removed to St. James Cemetery where the burial was done by Rev. A. Stephen, with the assistance of Rev. N. S. P. Nesakumar and Bishop Jebanesan.

CROSS IS NOT THE END

From a speech made by Rhoda Sugunananthan Tomlinson in Australia

Last week, the day after Mrs. Southcot asked me to speak at this service, I received this letter from my uncle in Malaysia, an eye witness account given by a retired 64 year old Customs Officer in Uduvil, during the Foreign Army's operation to capture Jaffna last October circulated by the Tamil Sangam of London. It describes how hundreds of innocent civilians were indiscriminately killed by soldier's guns and shells fired from Uduvil. Uduvil was my father's parish just before we left for Australia in 1985. I will remember with horror this attack for a long time, because my best friend, schoolmate, and Sunday School-mate Priyanthi of a home neighboring our Uduvil manse was shot at her home along with her two brothers, the same age as my two brothers. All four were buried at their background by mother and her friends, because her father was then away in Colombo. I will also remember the Foreign Army for the news we received by telephone from London when my brother was writing his Matric Exam last December. A bomb dropped from the air had killed my grandmother, where her son my uncle was trying to rush her on a bicycle from his main Road Town house to some safety. To my brothers and me she was the dearest soul in the whole world. Along with the Uduvil eye witness report came also a letter from my father's brother in Jaffna. He is the only one left behind in Sri Lanka while his five siblings including my father have migrated to Australia. We all are trying hard to persuade him also to come over. But this is how he concludes his letter to my father.

> "I deeply appreciate your concern in my family. But can I leave Jaffna? I will be letting down so many people, so badly at a critical hour. I genuinely feel that Jaffna is the best for me, my daughters and my wife."

His hope makes me mad. But also, teaches me a lesson. Ultimately the cross is not the end. We will have Easter joy when there will be peace in Jaffna as in every troubled city of the world.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Printed by: American Ceylon Mission Press, Jaffna.